

College van Burgemeester en Schepenen
Veld 1
9970 Kaprijke

Kaprijke, 5 mei 2011

Geachte Burgemeester,
Geachte Schepenen,

Via het aanplakformulier vernam ik dat er een openbaar onderzoek werd ingesteld ten behoeve van de plaatsing van een mast voor telecommunicatie voor de provider Mobistar. Het gaat hierbij om een nieuwe vakwerkpyloon voor telecommunicatie, met zowel een zendinstallatie voor GSM 900 Mhz als UMTS.

Als buurtbewoners, die in een straal van 300 meter rond deze aangevraagde mast wonen, tekenen wij echter bezwaar in tegen de plaatsing van deze zendmast omwille van volgende gefundeerde argumenten:

1. Mobistar motiveert niet waarom zij het nodig achten om een antennemast te voorzien.

Het is echter duidelijk dat Mobistar deze 33 meter hoge mast optrekt enkel en alleen voor hun eigen antennes. Noch Proximus, noch Base zijn geïnteresseerd om er hun antennes bij te plaatsen wat betekent dat beide operatoren reeds voldoende dekking garanderen op de bestaande masten.

2. Mobistar opteert niet voor bestaande locaties (antennemasten) om hun antennes te plaatsen.

Ter hoogte van de Vrouwstraat 11 en het Sportcentrum staan twee antennemasten die nog volledige niveaus beschikbaar hebben om Mobistar antennes te plaatsen. M.a.w. zij hebben de site-sharing verplichting verzaakt (zoals uitdrukkelijk vermeld in de telecomcode en het K.B. omtrent site-sharing).

3. Het type gsm-mast zou een vakwerkmansmast zijn met een duidelijke visuele hinder voor de buurt. **Ook voor deze duidelijke visuele hinder is er geen motivatie.**

4. Het is ondertussen herhaaldelijk aangetoond dat straling van gsm-masten en in het bijzonder die van umts-masten de gezondheid schade toebrengt.

We verwijzen naar enkele studies:

- **Duitsland (2011): Veranderingen neurotransmitters onder invloed velden zendmast mobiele telefonie**
umwelt medizin gesellschaft 2011; 24(1): 44-57
- **Canada (2010): Verhoogde kans op kanker binnen 400 meter afstand van gsm-mast**
Levitt, BB and H. Lai. 2010. Biological effects from exposure to electromagnetic radiation emitted by cell tower base stations and other antenna arrays. Environmental Reviews 18:369-395.
- **Australië (2010): 8 op 10 onderzochte studies geven aan dat inwoners binnen een straal < 500 meter verhoogde prevalentie van ongewenste neuro-symptomen of kanker kunnen krijgen.**
Epidemiological evidence for a health risk from mobile phone base stations.
Khurana VG, Hardell L, Everaert J, Bortkiewicz A, Carlberg M, Ahonen M.
- **Duitsland (2009): Kanker-incidentie in de nabijheid van een zendmast voor mobiele telefonie**
Dr. med. Horst Eger, Ärztlicher Qualitätszirkel "Elektromagnetische Felder in der Medizin - Diagnostik, Therapie, Umwelt" (QZ-Nr. 65143, Bayer. Landesärztekammer),
- **Duitsland (2008): Alarmerende verandering van bloedwaarden na plaatsing zendmast Kempten.**
Dr Anna Blanz, -Dr. med. Markus Kern -Dr. med. Hans-C. Scheiner
- **Egypte (2007): Bewoners nabij zendmasten hebben een hoger risico op het ontwikkelen van neuropsychiatrische problemen en enkele veranderingen in de uitvoering van neurologische gedragsfuncties, door facilitatie of inhibitie.**
Abdel-Rassoul G, El-Fateh OA, Salem MA, Michael A, Farahat F, El-Batanouny M, Salem E. (2006): Neurobehavioral effects among inhabitants around mobile phone base stations, Neurotoxicology. 2006 Aug 1;
- **Oostenrijk (2006): Hoofdpijn, trillingen, concentratieproblemen, etc. nabij zendmasten**
Hutter, Moshhammer, Wallner, Kundi, Subjective symptoms, sleeping problems, and cognitive performance in subjects living near mobile phone base stations, Occup Environ Med. 2006 May;63(5):307-13

- Polen (2004): Bloeddrukproblemen, slaapproblemen, depressie, etc. nabij zendmasten
Bortkiewicz A et al. (2004), Subjective symptoms reported by people living in the vicinity of cellular phone base stations, Med Pr. 2004;55(4):345–51
- Israel (2004): 4x meer kankergevallen nabij (<350m) zendmasten
Ronni Wolf M.D., Danny Wolf M.D. (2004), Increased incidence of cancer near a cellphone transmitter station, International Journal of Cancer Prevention, volume 1, number 2, April 2004
- Duitsland (2004): 3x meer kankergevallen nabij (<400m) zendmasten
H. Eger et al. (2004), Einfluss der räumlichen Nähe von Mobilfunksendeanlagen auf die Krebsinzidenz, Umwelt-Medizin-Gesellschaft, 17. Jahrgang, Ausgabe 4/2004, S. 273–356
- Spanje (2004): Mensen significant vaker ziek nabij (<250m) zendmasten
E.A. Navarao et al. (2004), The Microwave Syndrome: Further aspects of a Spanish study
- Oostenrijk (2002): Significant vaker hart- en vaatklachten nabij zendmasten
Hutter, Moshammer, Kundi, Mobile Phone Base-Stations: Effects on Health and Wellbeing, Tagungsbeitrag Rhodos 2002
- Frankrijk (2001): Mensen significant vaker ziek nabij (<300m) zendmasten
Santini R. et al. (2002), Investigation on the health of people living near mobile telephone relay stations: I/Incidence according to distance and sex, Pathol Biol (Paris). 2002 Jul;50(6):369–73.

5. Wat zijn de conclusies van medici en vooraanstaande professoren m.b.t. de schadelijkheid van de gepulste microgolfstraling van gsm/umts -masten -en antennes?

Professor Victor Moshchalkov van het departement Natuurkunde van de K.U.Leuven: *"De permanente blootstelling aan elektromagnetische straling beukt als een pneumatische hamer op ons lichaam in. Over schadelijke effecten op moleculair en cellulair niveau bestaat nu geen discussie meer. Het recente BioInitiative Report van 2007 spreekt boekdelen."*

Prof. Dr. Adlkofer rapporteert in 2007 op basis van de Europese Reflex-studie en de Interphone-studie: *"DNA-breuken ontstaan bij 1/40 van de aanbevolen stralingsnorm."*

Dit toont aan dat UMTS tien keer schadelijker is dan 2G en dus leidt tot een grotere kans voor kanker. (...) Er is geen twijfel: UMTS/3G is veel gevaarlijker dan 2G.

"Er zijn onweerlegbare bewijzen voor de schadelijke effecten van de elektromagnetische straling. Het zou eigenlijk de taak van de operatoren en de industrie moeten zijn om te bewijzen dat ze niet schadelijk zijn" (Prof. Dr. Stefaan Van Gool, kliniekhoud van de afd. kinderhemato-oncologie van het UZL en buitengewoon hoogleraar aan de KUL)

Het Freiburger Appell, ondertekend door **meer dan 1.000 Duitse artsen** en meer dan 40.000 burgers: ***"te vaak constateren wij een opvallende opeenhoping van bepaalde ziektes in soortgelijke stralingsbelaste gebieden of wooneenheden"*** (...) *In gevaar zijn speciaal zwangeren, kinderen, tieners, oudere en zieke mensen.*

6. Toeval?

Vlakbij de gsm-mast, gelegen te Vrouwstraat 11 wonen verhoudingsgewijs zeer veel mensen met kanker. Maar liefst 14 Kaprijkenaren in een straal van 200 meter rond de gsm-mast hebben of hadden kanker.

Op zijn minst reden tot bezorgdheid. De gezondheid van de inwoners van de gemeente Kaprijke primeert? Wij hopen van wel.

Omwille van deze redenen is het noodzakelijk dat preventie of op zijn minst het voorzorgsbeginsel toegepast wordt zoals beschreven in art. 233 lid 2 van de Europese Grondwet waardoor elke gemeente het recht – en in geval van de gegronde bezwaren de plicht – heeft om bouwvergunningen te weigeren:

"Het beleid van de Unie berust op het Voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieu-aantasting bij voorrang aan de bron dient te worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt."

7. Rechtsspraak

Een aantal juridische uitspraken en vonnis mbt het weigeren van een bouwvergunning van een zendmast (Drongen)

Advies Eerste Auditeur van de Raad van State 20 juli 2010:

Uit het advies van de Eerste Auditeur van de Raad van State worden een aantal motiveringen duidelijk gemaakt waarop een vergunning voor een GSM-zendinstallatie moet voldoen.

1. Motiveringsplicht gezondheidsrisico's:
2. Wettigheid van de vergunning op basis van KB's.

Vonnis Rechtbank van Eerste Aanleg Gent 18 mei 2009:

1. Onwettigheid stedenbouwkundige vergunning
2. Burenhinder
3. Gezondheidsrisico's
4. Visuele hinder
5. Waardevermindering Eigendommen

2.2.2. *In het bestreden besluit wordt gesteld dat "alle GSM-installaties moeten voldoen aan de federale stralingswetgeving ter zake; de hierin opgelegde normen zijn 4 maal strenger dan deze van de Wereld Gezondheids Organisatie, zodat mag aangenomen worden dat er geen gezondheidsrisico's voor de omwonenden te vrezen vallen". Op grond van deze overwegingen worden de ingediende bezwaren met betrekking tot de gezondheidsrisico's weerlegd.*

De beoordeling van de gezondheidsrisico's in het bestreden besluit is in die omstandigheden beperkt tot een algemene stellingname over de verenigbaarheid van de installatie met de federale stralingsreglementering en met de aanbevelingen van de WHO, zonder dat op concrete wijze en meer in detail wordt onderzocht of de elektromagnetische straling die uitgaat van de vergunde installatie voor de omwonenden redelijkerwijze geen onaanvaardbaar gezondheidsrisico inhoudt. De loutere affirmatie dat de straling als dusdanig onder een algemene, aanvaardbaar geachte drempel blijft, volstaat niet als een afdoende beoordeling van de gezondheidsrisico's, aangezien hieruit niet kan worden opgemaakt of dit oordeel gefundeerd is, ongeacht de afstand tot de antenne en de duur van de blootstelling. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond."

Vaststelling is in casu echter dat nergens in het bestreden besluit enige motivering aangaande deze toetsing voorkomt en dit ondanks de bezwaren dienaangaande ingediend. Het bestreden besluit steunt of verwijst ook nergens uitdrukkelijk op/naar de genoemde KB's.

Met verzoekende partij dient dan ook vastgesteld te worden dat het bestreden besluit in dat opzicht het motiveringsbeginsel schendt¹.

4. Volledig ten overvloede zij anderzijds vastgesteld dat, al aangenomen dat 'impliciet' rekening gehouden zou geweest zijn met de hiervoor weergegeven KB's, ook dit geen soelaas zou geven nu niet alleen het KB van 29 april 2001 maar intussen ook het nieuwe KB van 10 augustus 2005 houdende de normering van zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz² bij arrest nr. 193.456³ van 20 mei 2009 vernietigd werd, waardoor het geacht wordt nooit te hebben bestaan.

In dat kader overweegt de Raad dat, zo een besluit een motivering in die zin inhoudt - wat in casu dus zelfs niet het geval is - :

"Inmiddels is het voormelde koninklijk besluit van 10 augustus 2005 houdende de normering van zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 193.456 van 20 mei 2009 waardoor het, gelet op de terugwerkende kracht van het vernietigingsarrest, moet worden geacht nooit te hebben bestaan.

---

8. *De grondslag van de beoordeling door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het gevaar voor de gezondheid van het betrokken telecommunicatiestation, is aldus komen te vervallen. Bij gebrek aan enige verdere beoordelingsgrondslag dienaangaande dient te worden*

Ontwettigheid van de stedenbouwkundige vergunning

De eisers vragen op grond van art. 159 van het Grondwet dat de rechtbank de stedenbouwkundige vergunning d.d. 6 januari 2006 buiten beschouwing zou laten. Daartoe voeren zij een aantal hogere normen aan waarmee de vergunning in strijd zou zijn.

Luidens art. 4 van het Vlaams decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening is de ruimtelijke ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

Deze algemene bepaling die de doelstelling van de ruimtelijke ordening omschrijft, is de juridische grondslag voor de toetsing van een stedenbouwkundige vergunning aan mogelijke gezondheidsrisico's of milieuschade van zendmasten (L. LAVRYSEN en P. DE SMEDT, "Over het succes van mobieltjes en de emancipatie van het voorzorgsbeginsel. Een status quaestionis van de wetgeving en rechtspraak met betrekking tot de exploitatie van GSM – zendmasten", *T.M.R.* 2002, 477 – 478).

Op basis van die bepaling heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning d.d. 6 januari 2006 de vraag naar het risico op gezondheidsschade en milieuverstoring niet betrokken bij zijn beoordeling.

Uit de stedenbouwkundige vergunning blijkt het volgende (stuk 2 van de eisers):

“De aanvraag werd openbaar gemaakt volgens de regels van het uitvoeringsbesluit betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen. Er werden vier bezwaarschriften ingediend, waarbij volgende argumenten worden aangevoerd:

1. visuele hinder
2. waardevermindering van omliggende eigendommen
3. stralingsproblemen

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt: het tweede en derde argument zijn in stedenbouwkundig opzicht niet relevant (zie ook collegebesluit). Het eerste argument is dat wel, en wordt hieronder besproken.”.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft bij de motivering van zijn beslissing enkel rekening gehouden met de visuele impact, waarbij het maatschappelijk belang van het GSM-R – project belangrijker geacht werd.

Of de overheid de mogelijke gezondheidsrisico's of milieuverstoring in zijn besluitvorming heeft geïntegreerd, m.a.w. bij de beoordeling van de bouwvergunningsaanvraag een milieutoets heeft doorgevoerd, moet blijken uit de motivering van de vergunningsbeslissing (L. LAVRYSEN en P. DE SMEDT, “Over het succes van mobieltjes en de emancipatie van het voorzorgsbeginsel. Een status quaestionis van de wetgeving en rechtspraak met betrekking tot de exploitatie van GSM – zendmasten”, *T.M.R.* 2002, 478).

In casu heeft de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar niet voldaan aan de formele motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (*B.S.* 12 september 1991). De beslissing tot toekenning van de stedenbouwkundige vergunning werd dan ook onwettig genomen.

Overeenkomstig art. 159 van het Grondwet dient de stedenbouwkundige vergunning d.d. 6 januari 2006 buiten beschouwing gelaten te worden.

Burenhinder

De eisers vorderen op grond van art. 544 van het Burgerlijk Wetboek een verbod op te leggen de mast op te richten en in gebruik te nemen, zowel ten aanzien van de verweerster, als ten aanzien van de vrijwillig tussenkomende partij.

Overeenkomstig art. 544 van het Burgerlijk Wetboek is eigendom het recht om op de meest volstreekte wijze van een zaak het genot te hebben en daarover te beschikken, mits men er geen gebruik van maakt dat strijdig is met de wetten of met de verordeningen.

De eigenaar van een onroerend goed die door een niet foutief feit het evenwicht tussen zijn eigendomsrecht en dit van een naburige eigenaar verbreekt, is bij het opleggen aan een naburige eigenaar van een stoornis die de maat van de gewone buurschapsnadelen overschrijdt, aan de naburige eigenaar een rechtmatige en passende compensatie verschuldigd waardoor het verbroken evenwicht wordt hersteld.

Verder besliste het Hof van Cassatie dat als de hinder wordt veroorzaakt door een niet foutief feit de rechtmatige en passende compensatie waardoor het verbroken evenwicht wordt hersteld niet kan bestaan in het volledig verbod van dat feit, zelfs als dit volledig verbod, volgens de appreciatie van de feitenrechter, de enige wijze is om het verbroken evenwicht te herstellen (Cass. 14 december 1995, *R.W.* 1996 – 1997, 188).

Op grond van art. 544 van het Burgerlijk Wetboek kan de rechtbank dan ook geen verbod opleggen om de mast te laten oprichten en in gebruik te nemen (F. BAUDONCQ, "Van gsm-manie naar mobilofobie?", noot onder Rb. Brugge 4 februari 2002, *T.B.B.R.* 2003, 515 e.v.).

Supra werd beslist dat de stedenbouwkundige vergunning d.d. 6 januari 2006 onwettig is. Indien de mast zou opgetrokken worden, dan maakt dit een fout uit in de zin van art. 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

Overeenkomstig art. 18 lid 2 van het Gerechtelijk Wetboek kan de rechtsvordering worden toegelaten indien zij is ingesteld om schending van een ernstig bedreigd recht te voorkomen.

In casu dient een verbod tot oprichting van de mast opgelegd te worden om de schending van ernstig bedreigde rechten van de eisers te voorkomen (zie *infra*).

Gezondheidsrisico

Zolang niet wetenschappelijk bewezen is dat de stralen van zendmasten ongevaarlijk zijn, moet aanvaard worden dat deze waarschijnlijk gevaarlijk zijn (cf. Vred. 29 juni 2000, *T. Huur* 2000/3, 123).

Hierbij stelt de rechtbank vast de mast zou opgetrokken worden op een aangrenzend erf van de eisers. In de brief d.d. 30 mei 2005, waarbij de Stad Gent de eisers in kennis stelde van de voorgenomen plannen om een mast op te trekken, staat immers het volgende: "*U ontvangt dit bericht omdat (u) volgens het Kadaster eigenaar of mede – eigenaar bent van een gebouw en / of perceel dat aan het bouwperceel grenst.*" (stuk 1 van de eisers). Waar de eisers in de Drongenstationstraat te Drongen wonen, had de toegekende stedenbouwkundige vergunning eveneens betrekking op het oprichten van een mast op een perceel in de Drongenstationstraat te Drongen.

Daarnaast had de aanvaag, die later toegekend werd, betrekking op een mast met drie niveau's van GSM – antennes, waarbij het bovenste niveau voorzien was voor het GSM-R project, het middelste niveau voor Proximus en het onderste niveau voor een derde operator (stuk 3 van de eisers).

Het huidig geschil heeft dus betrekking op enerzijds het GSM-R project en anderzijds de stralingen van twee GSM – operatoren.

Art. 2 van het koninklijk besluit van 10 augustus 2005 houdende de normering van zendmasten voor elektromagnetische golven tussen 10 Mhz en 10 Ghz (*Belgisch Staatsblad* 22 september 2005) bepaalt dat het uitzendvermogen per zendmast maximaal moet beperkt worden en dat de over het ganse lichaam gemiddelde SAR (specifiek absorptietempo) ten gevolge van elektromagnetische straling niet hoger mag zijn dan 0,02 W/kg.

Voorafgaand aan dit koninklijk besluit bracht de hoge gezondheidsraad op 4 mei 2005 een advies uit. De raad stelde in haar advies dat het opportuun is in het kader van het voorzorgsprincipe een grotere veiligheidsmarge aan te nemen en dat de maximum SAR voor het ganse lichaam 0,0004 W/kg zou moeten zijn in plaats van 0,02 W/kg.

Waar de vrijwillig tussenkomende partij stelt dat de stedenbouwkundige vergunning d.d. 6 januari 2006 nog geen toelating geeft tot het exploiteren van een GSM – mast of UMTS – antenne en dat het inroepen van het gezondheidsrisico irrelevant is, dient opgemerkt te worden dat de aanvraag gedaan werd voor een nieuwe buismast van 28 m met drie niveaus van GSM antennes (stuk 3 van de eisers) en dat de oprichting van de buismast geen ander doel heeft.

Het oprichten en in gebruik nemen van de mast in hun onmiddellijke woonomgeving zou voor de eisers ook psychologisch een hinder inhouden. Minstens zou de mast een gevoel van onveiligheid bij de eisers veroorzaken (cf. Rb. Brugge 4 februari 2002, *T.B.B.R.* 2003, 511, noot).

Visuele hinder

Bovendien zou de mast een hoogte hebben van maar liefst 28 m, hetgeen een ernstige visuele hinder met zich brengt (cf. Rb. Gent 20 september 2002, *T.M.R.* 2003, 156, noot).

De gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar erkende dat de mast onmiskenbaar visuele hinder zou veroorzaken, maar volgens hem diende die hinder gerelativeerd te worden, aangezien geopteerd werd voor een buispyloon waarbij de antennes zelf aan het zicht werden onttrokken door een polycarbonaatscherm. De stedenbouwkundige ambtenaar achtte het maatschappelijk belang van het GSM-R project belangrijker (stuk 2 van de eisers).

De Stad Gent bracht ongunstig advies uit wegens strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening, oordeelde dat er door het plaatsen van de mast een visuele hinder zal optreden en dat dit één van de redenen is waarom de GSM – mast stedenbouwkundig niet aanvaardbaar is (stuk 11 van de eisers).

Waardevermindering van de eigendommen

Bovendien is het aannemelijk dat de oprichting van de mast de waarde van de eigendommen van de eisers zou verminderen (cf. Vred. 29 juni 2000, T. *Huur* 2000/3, 123).

Operationele hinder

De eerste eiseres voert operationele hinder aan en stelt dat de stralingen die de mast zou uitzenden de herstellingen die zij uitvoert in haar labo's zou beletten. Daarom zou de eerste eiseres een kooi van Faraday moeten bouwen, hetgeen voor haar een financiële en sociale ramp zou betekenen.

De rechtbank acht deze beweringen niet bewezen.

De eerste eiseres verwijst naar haar stuk 33, een e – mail d.d. 25 april 2007. Hierin stelt de heer Eric Colpaert dat omgevingszenders van invloed zullen zijn op de meetresultaten. Deze bewering is niet gebaseerd op effectieve metingen, aangezien de mast niet opgericht werd. Voorts stelde hij ook dat het misschien niet nodig is hoge kosten te maken en er daarom al een kooi van Faraday kan gecreëerd worden. Een concrete kostprijs blijkt niet uit het stuk 33 van de eisers.

De eerste eiseres haalt ook de beschikking van 1 september 2006 van de voorzitter van deze rechtbank aan waaruit blijkt dat er sprake is van operationele hinder.

De beschikking d.d. 1 september 2006 stipuleert ook terecht dat de voorzitter bij voorraad uitspraak doet. Dat de voorzitter uitspraak doet bij voorraad betekent dat de rechter ten gronde niet gebonden is door wat de rechter in kort geding beslist heeft (J. LAENENS, K. BROECKX, D. SCHEERS en P. THIRIAR, Handboek gerechtelijk recht, Intersentia, Antwerpen, 2008, 272).

Besluit

De rechtbank verklaart het verbod tot oprichting en ingebruikname van de mast op grond van bovenvermelde overwegingen gegrond.

Gelet op de onzekerheid over de gevolgen van de mast op de gezondheid, de psychologische en visuele hinder en de waardevermindering van de eigendommen hebben de eisers een persoonlijk en rechtstreeks belang bij het instellen van de rechtsvordering.

Eenzijds heeft de vrijwillig tussenkomende partij de wettelijke opdracht een GSM-R – netwerk aan te leggen en te exploiteren (art. 3 van de wet van 12 december 2006 betreffende de GSM-R, B.S. 15 januari 2007), anderzijds dient zij daarbij de subjectieve rechten van de eisers te respecteren.

Daarbij stelt de rechtbank vast dat de verweerster een alternatieve locatie voor de mast vrij vlug afwees zonder grondig onderzoek (stuk 5 van de verweerster en stuk 6 van de vrijwillig tussenkomende partij) en dat terwijl ook de Stad Gent vier alternatieve locaties had voorgesteld voor de mast (stuk 25 van de eisers).

Aldus eisen wij dat voor de betreffende gsm–mast geen vergunning toegekend wordt.

Wij zijn steeds bereid om hierover verdere toelichting te verschaffen.

Met hoogachting,

De buurtbewoners

Luc Van den Bossche
(coördinator van dit Bezwaarschrift)

Dit bewaar wordt gesteund door:
werkgroep BeperkdeStraling.org (coördinator Jan Allein)
werkgroep StralingsArmVlaanderen.org (coördinator Luc Leenders)
Steven Boone (coördinator petitie–elektrosmog.be)